

Edigest hingest truuks oma üliarmaštatuud ja kalli Keisri Härrale, kelle käest meie rahva ja maa tööne tulu ja õigem, isalikum and tuleb, ning palugem Edigewågewama walitseja, meie kõikide Issanda ja Sumala käest rikkumata rahu riigile ja tervist temo Walitsejale ning rahwadele, kui ka enestele! Külap siis sedogi aastat jäalle hääskorras åra elame ja aeg ka kõiki ašju isi parandama ja hääd nõuu andma saab.

Tublit tervist ja hääd õnne, soowime
meie kõigile,

Aga neid kõik enam fui enne, südamest
Eesti-rahwale!

4 Hää abikaasa.

Järelseiswast luost, midaš Saksa keele järele jutustanud oleme, wõib igamees näha, kuidas sellel önn õitsib ja kasu kašwab, kellel hää abikaasa ehet naene majas on.

25.04.00
Juhan ja Maret oliwad armaštuses abiellusse astunud ja elasivad rahuliste ning õnnelikult oma wâikeses talumajas, üksikus metas suure maantee kõrval. Nende abielu wõis wâga õnnelikuks nimetatud saada, sest mõlemad oliwad nõnda ütelda, „üks suda ja üks hing.“ Ütles Juhan: „see on walge,” siis waštas temale wissiste Maret: „Jah, see on lumiwalge!” ja tunnistas Maret midagi must olevat, siis arwas Juhan seda ka just „súsimusta olema.“ Juhan oli parajusepi-daja, kõnetas ja tõõtas, Maret mõistlik, kombelik ja kokkuhoidja. Need on suured woodrused ja sâal juures lasemad wâhemad täielikumad olused pâale kauba saada, ning wõiwad wahel tâhelpanemata jáada. „Kui pâa ja suda õigel kohal on ja waštastiku üks tööst armaštatakse, siis ei pea abielu sâuduses ühest sâases mitte elementi teha pûudma,” nõnda mõtles ikka hää naene Maret ja tegi ka selle járele.

Pârast lõikusetõdd, nende esimese abielu aastas, tahtis Juhan oma tööst hobust åra

Julian onna hõdu
Pârast levilase tööt 1915